మీరు చదివారా?

– కృష్ణవేణి

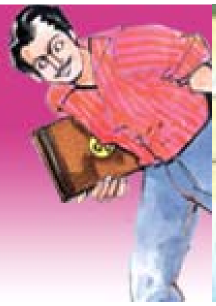

(నెలనెలా ఓ పుస్తకం – సమగ్రపరిచయం)

Flowers in The Attic

V. C. Andrews

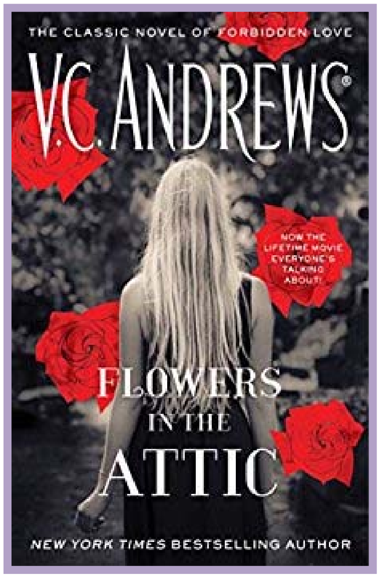

క్లియో వర్జీనియా ఏండ్రూస్ (వి సి ఏండ్రూస్) – పుస్తక లోకంలో ప్రసిద్ధికెక్కిన పేరు. ఆమె రచనల శైలి కారణంగా అభిమానుల కొరత ఆమెకి ఇప్పటికీ లేదు. ఆమె టీనేజీలో ఉన్నప్పుడు, స్కూల్లో మెట్లమీద నుండి పడి, వెన్నుముకకి తీవ్రమైన గాయాలయాయి. వాటిని సరి చేయడానికి చేసిన సర్జరీ వల్ల ఆమె ఇంక నడవలేకపోయి, చక్రాల కుర్చీ/ఊత కర్ర ఆధారంగానే అధిక జీవితం గడిపారు. అయినప్పటికీ, ధైర్యం కోల్పోక, నాలుగేళ్ళ కరెస్పాండెన్స్ కోర్సు చేసి డిగ్రీ సంపాదించుకుని త్వరలోనే చిత్రకారిణిగా పేరు తెచ్చుకున్నారు. 1957లో ఆమె తండ్రి మరణించాక, తనకొచ్చిన కళని ఉపయోగించి కుటుంబాన్ని పోషించారు. ఆ తరువాత రచనలు మొదలుపెట్టారు. ఆమె సైన్స్ ఫిక్షన్ రాయడానికి ప్రయత్నిస్తూ రాసిన, 'Gods of Green Mountain' ఆమె జీవించి ఉండగా అచ్చవలేదు కానీ 2004లో ఇ బుక్‌గా విడుదలయింది. 1975లో ఆమె Flowers In The Attic రాతప్రతి పూర్తి చేశారు. 1979లో అచ్చయిన ఈ నవల తక్షణ ప్రజాదరణ పొంది, ఒక్క రెండు వారాల్లో 'న్యూయార్క్ బెస్ట్ సెల్లర్' జాబితా అగ్రస్థానానికి చేరుకుంది డాలింగాంగర్ కుటుంబం మీద రాసిన క్రమంలో మొదటిదిది.

ఆ తరువాత వచ్చినవి Petals on the Wind, If There Be Thorns', Seeds of Yesterday.'

★★★

Flowers in the Attic Gothic నవల. ఈ శైలిలో వచ్చిన పుస్తకాలకి పునాది వేసినది 18వ శతాబ్దం. ఈ తరహా పుస్తకాల్లో సామాన్యంగా, అయిష్టాపూర్వకంగా పెద్ద భవంతుల్లో చిక్కుకున్న అందమైన యువతులూ, వారిని చెరపట్టే వికృత స్వభావం ఉన్న పురుషులూ ఉంటారు. Incest అనే ఇతివృత్తం కూడా సాధారణమే. ఇది ఏండ్రూస్ రాసిన పుస్తకాలకి ప్రత్యేకంగా వర్తిస్తుంది. ఆమె పుస్తకాలు

వివాదాస్పదం అయి, వాటిల్లో ఉన్న వర్ణనలవల్ల అమెరికాలో ఎన్నో రాష్ట్రాల్లో నిషేధించబడ్డాయి కూడా. Flowers in the Attic పబ్లిష్ అయేవరకూ ఏండ్రూస్ పేరు సాహిత్యలోకంలో ఎవరూ వినను కూడా వినలేదు. అయితే, ఆమె ఆ తరువాత రాసిన పుస్తకాలన్నీ ఆమెకి పేరు తెచ్చి పెట్టినవే. ఆమె మరణం తరువాత ఘోస్ట్ రైటర్ అయిన ఏండ్రూ నీదర్మన్ సగం రాసిన ఆమె రాతప్రతులని పూర్తి చేశారు. విసి ఏండ్రూస్ పేరుతో వచ్చిన పుస్తకాలన్నిటిలో 1986లో ఆమె మరణానికి ముందు మిగతా రెండు పుస్తకాలు మాత్రమే రచయిత్రి స్వయంగా రాసినవి. నీదర్మన్ ఆమె పేరుతో ఇరవైకి పైగా రాశారు.

ఈ పుస్తకపు ముందుమాటలో, కథ యదార్థమైనదనీ, పేర్లూ చోట్లూ మాత్రమే మార్చబడ్డాయనీ రచయిత్రి చెప్పిన మాటలూ వివాదానికి గురి అయినవే.

★★★

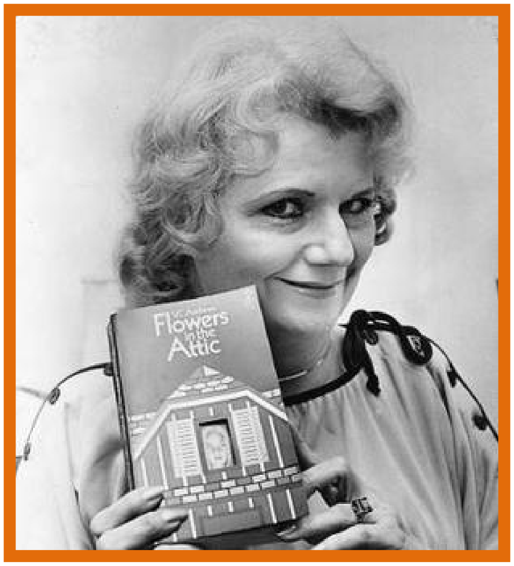

నవల ఎనిమిదేళ్ళ కేథీ స్వరంతో వినిపించడం ప్రారంభిస్తుంది. ఆ పిల్ల డాలింగాంగర్ దంపతుల నాలుగు పిల్లల్లో రెండవది. అన్న క్రిస్ పదేళ్ళవాడు. కవలలైన క్యారీ, కోరీ చిన్నవాళ్ళు. తల్లి కొరీన్, తండ్రి క్రిస్టఫర్. సంతోషంతో, ప్రేమగా ఉంటూ ఆకర్షణీయంగా కనిపించే కుటుంబ సభ్యులతో పుస్తకం ప్రారంభం అవుతుంది. వాళ్ళుండే పెన్సిల్వేనియా వాసులు పిల్లల్ని 'డ్రెస్డన్ డాల్స్ ' అని పిలుస్తారు.

కేథీకి 12 ఏళ్ళుండగా తండ్రి తన 36వ పుట్టినరోజున, కారు ప్రమాదంలో చనిపోతాడు. కొరీన్ ఎక్కువ చదువుకున్నది కాదు. భర్త అప్పుల్లో మునిగున్నాడని కూడా ఆమెకి తెలియదు. ఇప్పుడు పిల్లల్ని సాకడమే కాక, ఆ అప్పు కూడా చెల్లించవలిసిన బాధ్యత ఆమె మీద పడుతుంది.

కేథీ అనుకుంటుంది: 'నాన్న మరణం తరువాత, మా జీవితాలలో ఒక పీడకల మొదలయింది.' అని.

క్రిస్టఫర్ మరణం తరువాత అనేకమైన ప్రత్యుత్తరాల అనంతరం, వర్జీనియలో ఉన్న తన పుట్టింటికి పిల్లల్ని తీసుకు వెళ్దామని నిశ్చయించుకుంటుంది కొరీన్. తనకి పద్దెనిమిది ఏళ్ళుండగా ధనికులైన తల్లితండ్రులనుండి తను దూరం అయిందని, పిల్లలకి చెప్తుంది. తన పుట్టింటికి వెళ్ళాలంటే, రెండు సూట్ కేసులు తప్ప తాముండే ఇంటినీ, సామానంతటినీ విడిచి పెట్టవలిసి ఉంటుందని వాళ్ళకి వివరిస్తుంది:

'మా నాన్న అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నాడు. ఇక ఎంతోకాలం జీవించే అవకాశం లేదు. నా అన్నదమ్ములిద్దరూ చనిపోయారు. నేనే తాతకున్న సంపదకి ఏకైక వారసురాలిని.'

తండ్రి ప్రేమని తిరిగి పొంది, ఆయన వీలునామాలో తన పేరు రాయించుకోవాలనుకుంటుంది. పిల్లలని తీసుకుని, రైలెక్కి అర్థరాత్రి దిగి, నిశ్శబ్దంగా ఉన్న పొలాల మీదగా వాళ్ళని నడిపిస్తూ ఒక పెద్ద భవంతికి తీసుకెళ్తుంది. దాని పేరు ఫాక్స్‌వర్త్ హాల్. భవనాన్ని చూసిన కేథీ ఆశ్చర్యపోతుంది.

రాజభవనం అంత ఈ ఇంట్లో, ఇంత ఆస్తీ, పనివాళ్ళూ, ఇన్ని కార్లూ ఉన్న ఈ ధనిక కుటుంబంలో అమ్మ పుట్టిందని ఎవరు ఊహించగలరు!

భవంతిలోకి అడుగు పెట్టీ పెట్టగానే పిల్లలకి ఇల్లు చూసే అవకాశం కూడా ఇవ్వకుండా వాళ్ళని త్వరత్వరగా– నిర్జనంగా, వేరేగా ఉన్న రెండవ అంతస్థు గదికి తీసుకు వెళ్తుంది. అమ్మమ్మ ఒలీవియా కఠిన స్వభావం కలది. మొదటే, పిల్లలకి ఏవేవి నిషిద్ధమో అన్న జాబితా ఇస్తుంది: "*మీరు*

ఎవరికీ కనిపించకూడదు. తాత మరణించేవరకూ గదిలోనే దాక్కునుండాలి. ఆడపిల్లలూ, మగపిల్లలూ వేరే వేరే మంచాల మీద పడుక్కోవాలి. ఈ ఇంట్లో పిల్లలు అరవడం కానీ పెద్దగా మాట్లాడ్డం కానీ తిరగబడ్డం కానీ చేయకూడదు. జాగ్రత్తగా వినండి.” కవలిద్దరికీ ఒకే మంచం మీద పడుక్కునే అలవాటుంటుంది. కాబట్టి ఇది విన్న క్యారీ ఏడ్చినప్పుడు, ఒలీవియా పిల్లని గాల్లోకి ఎత్తి జాడించి, కింద కూలేసి మరీ భయపెడుతుంది.

తనకి పిల్లలున్నారని తండ్రి మాల్కమ్‌కి తెలిస్తే ఆస్థికి తనని వారసురాలిని చేయడని తెలిసిన కొరీన్ పిల్లలకి చెప్తుంది:

“మీ తాత ఎక్కువ రోజులు బతకడు. ఈలోగా, నేనాయన ప్రేమని తిరిగి గెలుచుకుంటాను. .. డార్లింగ్స్, ఆ తరువాత మీరూహించలేనంత ఆస్థికి నేను వారసురాలినవతాను. నాద్వారా మీ కలలన్నీ నిజం అవుతాయి. “

గదిపైన పెద్ద మిద్దె ఉందనీ పిల్లలు అక్కడ ఆడుకోవచ్చనీ కొరీన్ పిల్లలకి సలహా ఇస్తుంది. అక్కడ పాత పుస్తకాలూ, శిల్పాలూ, బీరువాలూ అన్నీ ఉంటాయి. కాకపోతే వెలుగు వచ్చేది మాత్రం ఒకే ఒక ఇరుకు కిటికీనుంచి. కవలలకి పొద్దుపోడానికి– కేథీ, క్రిస్ మిద్దెమీదున్న సామానుతో– నకిలీ పువ్వులూ, ఆడుకునేటందుకు తోటా ఏర్పాటు చేస్తారు. కొద్దికాలం తరువాత తాము వెళ్ళగలిగే తోట కాగితాలతో చేసినది మాత్రమే అన్న భావానికి అలవాటు పడతారు కవలలు. పెద్దపిల్లలిద్దరూ కథలు చెప్తూ వాళ్ళకి విసుగు పుట్టకుండా చూస్తారు. బీరువాల్లో కుప్పలుగా పేరుకున్న పుస్తకాలు చదువుకుంటూ, టివి చూస్తూ, కాలం గడుపుతారు.

కొరీన్ రోజూ పిల్లలకి బహుమతులు తెస్తూ *‘ఇంకొన్ని రోజులే. అయిపోవస్తోంది’.* అన్న భరోసా ఇస్తూ ఉంటుంది. ఆ రోజులు కాస్తా వారాలుగా, నెల్లగా, సంవత్సరాలుగా మారుతాయి. కొరీన్ పిల్లల్ని చూడడానికి రావడం తగ్గిపోతుంది.

పిల్లల తండ్రి క్రిస్టఫర్ కొరీన్‌కి పినతండ్రి వరస అయినవాడనీ అది incest అనీ, అమ్మమ్మ పిల్లలకి చెప్తుంది. కొరీన్‌ని కొరడాదెబ్బలు కొడుతుంది. ఆ తరువాత పిల్లలకి చెప్తుంది:

“కొరీన్ ,నీ చొక్కా విప్పి, ఈ ఇంట్లో శిక్ష ఎలా పడుతుందో వీళ్ళకి చూపించు. సరిగ్గా చూడండి పిల్లలూ. 17 కొరడాదెబ్బలు. మీ తండ్రితో పాపం చేస్తూ గడిపిన ప్రతీ సంవత్సరానికీ ఒక దెబ్బ. కాబట్టి నా మాట ఇప్పుడే గుర్తు పెట్టుకోండి. మీకు తిండీ, పైచూరూ ఇస్తాను తప్ప మీమీద కనికరం కానీ ప్రేమ కానీ చూపను. అసంపూర్ణంగా ఉన్న దేన్నైనా అంగీకరించడం నాకు అసంభవం. “

ఒకరోజు కేథీ తల్లిని ఎదిరించి, ప్రశ్నించినప్పుడు కొరీన్ కోపం తెచ్చుకుంటుంది: *“ఆపింక. నాతో ఈ విధంగా మాట్లాడే హక్కు లేదు నీకు. నా పిల్లలు బాధపడుతూ ఉంటే నేనేదో వినోదంగా గడుపున్నాననుకుంటున్నావా? క్రూరమైన పిల్లవి నువ్వు. నన్ను ప్రేమగా చూడ్డానికి మీరు సిద్ధపడ్డాక తిరిగొస్తాను.”*

కొన్ని నెల్ల తరువాత, క్రిస్, కేథీ తమ ఉనికి తెలియపరచకుండా ఇంట్లో జరుగుతున్న క్రిస్మస్ పార్టీ రహస్యంగా చూడవచ్చని కొరీన్ చెప్పి, కిందకి రావడానికి అనుమతిస్తుంది. మాల్కొమ్ విల్లు తయారు చేస్తున్న లాయరైన బార్ట్ వినాతో తల్లి అన్యోన్యంగా మసులుకోవడం చూస్తారిద్దరూ.

ఆ పార్టీ జరుగుతుండగా క్రిస్ ఇల్లంతా తిరిగాడని కొరీన్‌కి తెలిసి, క్రిస్ని చెంపదెబ్బ కొట్టి– మళ్ళీ అలా జరిగితే కొరడాతో కొడ్తానని బెదిరిస్తుంది. తల్లి కూడా అమ్మమ్మలాగే అవుతోందని కేథీ గుర్తిస్తుంది.

కాలం గడుస్తుంటుంది. పోషణా, తాజా గాలీ, సూర్యరశ్మీ లేక కవలల శారీరిక ఎదుగుబాటు ఆగిపోతుంది. *పిల్లలు మొక్కలవంటివారు. ఎదగాలంటే వారికి సూర్యరశ్మి అవసరం:* కేథీ అనుకుని తల్లికి చెప్తుంది: *“తాజా గాలి కాప్స్యూల్స్‌లో వస్తుందనుకుంటున్నావా? మేమందరం రోజూ ఒక కాప్స్యూల్ వేసుకుంటే మేము సామాన్యమైన జీవితం గడిపినప్పటి రోజుల్లో బయట తిరుగుతున్నప్పటి ఆరోగ్యం, మాకు తిరిగి*

కలుగుతుందా! “

క్రిస్ కూడా తల్లితో అంటాడు: *“అమ్మా, నువ్వంటే నాకు ప్రేమ. నీవేం చేసినా నిన్ను ప్రేమిస్తాను. మేమందరం నిన్ను ప్రేమిస్తాం. ప్రేమించాలి కూడా. నీవేది చేసినా మా బాగోగుల కోసమేనని మేము నమ్మాలి. కానీ అమ్మా, మమ్మల్ని చూడు. సరిగ్గా, నిజంగా చూడు. ఏ స్థితిలో ఉన్నామో గమనించు.”*

తల్లి పట్టించుకోదు.

కొరీన్ రావడం తగ్గిపోవడంతో ఆమెని గుర్తించక– క్రిస్ కేథీలే తమ తల్లితండ్రులని కవలలు భావిస్తారు. పెద్దపిల్లలిద్దరూ యౌవనదశలోకి అడుగుపెడతారు. శారీరిక మార్పులు చోటు చేసుకుంటుంటాయి. మిద్దెమీద ఉన్న పుస్తకాలన్నిటినీ అప్పటికే చదివేసి ఉంటారు. అది తెలిసి, యుక్తవయస్సు వచ్చిన పిల్లలకి సరిపడే పుస్తకాలో, కావో అని కూడా చూడకుండా కొరీన్ చేతికి దొరికిన పుస్తకాలన్నిటినీ పిల్లలకి అందించడం ప్రారంభిస్తుంది. వాటిల్లో ప్రసూతి, నగ్నంగా ఉంటూ రాజ్యాలేలుతున్న రాజులూ, రాణీల గురించీ, ఇటువంటి మరొ కొన్ని పుస్తకాలూ చదివి, హావచపలమైన మాటలతో ఒకరితో మరొకరు ఎకసక్కాలాడుకోవడం ప్రారంభిస్తారు కేథీ, క్రిస్.

ఒకసారి కేథీ అద్దంలో తన్ని తాను చూసుకుంటూ మురిసిపోతుండగా, క్రిస్ కూడా ఆమెన ప్రశంసగా చూడ్డం గమనిస్తుంది ఒలీవియా. ప్రాయశ్చిత్తంగా కేథీ జుత్తు కత్తిరించమని క్రిస్‌ని ఆజ్ఞాపిస్తుంది. అతను పాటించకపోవడంతో కేథీ జుత్తుమీద తారు పోస్తుంది. గత్యంతరం లేక క్రిస్ సహాయంతో కేథీ జుత్తు కాస్తా పొట్టిగా కత్తిరించుకోవలిసి వస్తుంది. ఆ ధిక్కారానికి శిక్షగా రెండు వారాలు పిల్లలకి భోజనం పంపించదు. ఆ సంఘటన తరువాత, భోజనంతో పాటు పంచదార జల్లిన డోనట్స్ రావడం మొదలవుతుంది.

తల్లి తనకోసం తెచ్చిన అందమైన బట్టలతో కేథీ మిద్దెమీద తన బాలే డాన్స్ ప్రాక్టీస్ చేస్తూ ఉంటుంది. కాకపోతే, కూతురు ఎదిగిందన్న సంగతి గుర్తించని కొరీన్ తెచ్చిన ఆ బట్టలు, కేథీకి ఇరుకవుతాయి.

ఎలుకల బోనులో ఒక ఎలుక చిక్కుకుంటుంది. కోరీ ఎలుకని తను పెంచుకుంటానని దానికి మికీ అన్న పేరు పెడతాడు.

వొక వర్షపు మధ్యాహ్నం క్రిస్ కిటికీలోంచి బయటకి చూస్తూ విచారంగా కూర్చునుంటాడు (కిటికీలు తెరిచే అనుమతి ఉండదు పిల్లలకి.) అమ్మమ్మ హటాత్తుగా తాళం తెరిచి లోపలికి వచ్చి, ‘కిటికీకి దూరం జరుగు’ అని చెప్పినప్పుడు, ఆమెని పాటించక ఎదురు తిరుగుతాడు క్రిస్. ఆవిడకి కోపం వచ్చి పిల్లల్ని కొరడాతో బాదుతుంది.

రెండు నెల్ల తరువాత కొరీన్ పిల్లల వద్దకి వస్తుంది. తల్లిని కౌగలించుకునే బదులు క్రిస్, కేథీ ఆమెకి లెక్చర్ ఇస్తారు. కోపంతో వెళ్ళిపోయి, మళ్ళీ పది రోజుల తరువాత వచ్చి, తను బార్ట్‌ని పెళ్ళి చేసుకున్నాననీ, అతను పిల్లల్ని ప్రేమిస్తాడని తనకి గట్టి నమ్మకం అనీ చెప్తుంది.

కోరీ జబ్బు పడతాడు. అమ్మమ్మా, తల్లీ హాస్పిటల్కి తీసుకెళ్తారు కానీ కోరీ అక్కడే న్యుమోనియాతో చనిపోయాడని తల్లి చెప్తుంది.

కేథీ చెప్తుంది:”*క్రిస్, కోరీ, క్యారీ, నేనూ మిద్దెన అటకమీద జీవించాం. ఇప్పుడు ముగ్గురమే మిగిలాం.* “

కోరీ మరణం సహజమైనది కాదన్న అనుమానం వచ్చి, ఎలుకకి ఒక డోనట్ తినిపించగానే అది చనిపోతుంది. పిల్లల ఉనికి బయటపడితే తనకే ఆస్థి సంక్రమించదనుకున్న తల్లి ఒలీవియాతో కలిపి, తమకిచ్చే డోనట్స్ మీద చల్లిన పంచదారలో ఆర్సెనిక్ కలిపి slow poison చేస్తోందని గ్రహిస్తారు పెద్ద పిల్లలిద్దరూ. ఆ విషప్రయోగం తొమ్మిది నెల్లగా–తల్లి రెండవ పెళ్ళి తరువాత నుండీ– జరుగుతోందని అర్థం చేసుకుంటారు.

కేథీ, క్రిస్‌తో చెప్తుంది: “*అమ్మ అబద్ధాలకోరూ మోసగత్తే. మన బాల్యాలని నాశనం చేసిన వ్యక్తి. తన చేతికందే ఆస్థిని ఇంక తనకి అనవసరం అయిన మనతో పంచుకోవడం ఇష్టం లేక, ఆ ప్రక్రియలో కోరీ మరణానికి బాధ్యురాలయింది.* “

క్రిస్, కేథీ ఆ ఇంటినుండి పారిపోయే దారులు వెతకడం మొదలెడతారు. క్రిస్ తముండే గది తాళానికి మారు తాళం తయారు చేసి, తల్లి గదిలోనుంచి కొద్ది కొద్దిగా డబ్బూ, నగలూ దొంగిలించడం మొదలెడతాడు. మొదట్లో కొరీన్ గమనించదు.

క్రిస్‌కీ, కేథీకి మధ్య ఆకర్షణ ఎక్కువవుతూ ఉంటుంది.

ఒక రాత్రి కేథీ కిందకెళ్ళినప్పుడు, నిద్రపోతున్న బార్ట్‌ని ముద్దు పెట్టుకుంటుంది. ఇది తెలిసిన క్రిస్‌కి కోపం వచ్చి, కేథీని రేప్ చేస్తాడు.

మరొక రాత్రి తల్లి గదిలోకి దొంగతనం చేయడానికి వెళ్ళిన క్రిస్‌కి గది ఖాళీగా కనబడుతుంది. సవితి తండ్రితోపాటు తల్లి కూడా వెళ్ళిపోయిందని అర్థం అవుతుంది. అమ్మమ్మ గదినుంచి దొంగతనం చేద్దామనుకుంటే ఒలీవియా ఇంకా మేలుకుని ఉంటుంది. వేరే గదిలో పడుకునే తాత గదిలోంచి డబ్బు తెద్దాం అనుకున్న క్రిస్‌కి ముసలాయన గది ఖాళీగా కనబడుతుంది. సంవత్సరం కిందటే తాత చనిపోయినా కానీ అది తల్లి తమనుంచి దాచిందని పిల్లలకి తరువాత తెలుస్తుంది.

కేథీ చెప్తుంది:" *క్రిస్ నేనూ అన్ని పుస్తకాలు చదివి మా అంతట మేమే చదువు నేర్చుకున్నాం. టివి మాకు హింసా, అత్యాశా గురించి ఎంతో నేర్పింది. అయితే, జీవితంలో యదార్థాన్ని ఎదురుకోగలిగే ఏ ఉపయోగకరమైన లేక ఆచరణీయ అంశాన్నీ నేర్పలేకపోయింది."*

మూడేళ్ళ అయిదు నెల్ల తరువాత, పిల్లలు ఆ ఇంటినుంచి తప్పించుకుంటారు. క్యారీని పాటు తీసుకుని ఫ్లోరిడా పారిపోతారు కానీ పోలీసులకి ఫిర్యాదు చేయరు. కొత్త జీవితం ప్రారంభించి క్రిస్, కేథీ ఒకరి పట్ల ఇంకొకరికి ఉన్న ప్రేమ వ్యక్తం చేసుకుంటారు.

కేథీ అంటుంది: *"ఫాక్స్‌వర్త్ హాల్ నుండి తప్పించుకున్నాక ఏదో విధంగా జీవితం గడపడం నేర్చుకున్నాం. మా జీవితాలెలాగో అల్లకల్లోలానికి గురయినవే. కానీ, క్యారీ సంగతి వేరు. కోరీ లేకుండా జీవించడం తనకి నేర్పవలిసి వచ్చింది. "*

★★★

ఏండ్రూస్ రాసిన ఈ నవల కాపీలు 4 కోట్లు అమ్ముడుపోయాయి. 22 భాషల్లోకి అనువదించబడిన ఈ నవల నాలుగు ఉత్తరకథలని పుట్టించింది. అన్నీ కూడా 'న్యూయార్క్ టైమ్స్ బెస్ట్ సెల్లర్ లిస్టు' లో 15 వారాలకన్నా ఎక్కువ కాలం ఉన్నవే.

నిర్లక్ష్యం, తిట్లూ, దెబ్బలూ, ఆకలితో మాడటం– ఆఖరికి విషప్రయోగం కూడా చవి చూసిన పిల్లల అతి వ్యాకులకరమైన కథ ఇది. పుస్తకంలో ఉన్న పెద్దపిల్లల లైంగిక అతిక్రమణ, కలిసి స్నానం చేయడాలు, ముద్దులు పెట్టుకోవడం – అప్పటి యువతని ఆకర్షించాయి.

ఈ నవల ఆధారంగా వచ్చిన సినిమాగా కూడా ఉంది. ఇక్కడ చూడొచ్చు. సినిమాలో incest చూపించలేదు.

నువ్వు నన్ను రేప్ చేయలేదు. కావాలనుకుంటే కనుక నేను నిన్ను ఆపి ఉండేదాన్ని. నువ్వు నాకు ఎప్పుడో నేర్పినట్టు, నేను చేయవలిసినదల్లా నా మోకాలెత్తి నువ్వు చెప్పిన చోట కొట్టడమే. అని కేథీ క్రిస్‌తో చెప్పినప్పుడు, 'అన్నాచెల్లెళ్ళ సంబంధం అంటే ఇదా!' అన్న విరక్తి పుడుతుంది కానీ ఆలోచిస్తే, పిల్లలు తక్కిన ప్రపంచంతో సంబంధం లేకుండా, ఒకే గదిలో మూడు సంవత్సరాలపైగా, ఆ ఘోరమైన పరిస్థితుల్లో ఖైదులో ఉండి గడపడం, తమ బాల్యాలని కోల్పోయి– బలవంతంగా ఎదగడం అన్న సంగతులు ఈ అసహజ సంబంధాన్ని క్షమించేలా చేస్తాయి.

నవల్లో ఉన్న సంఘటనలు నిజజీవితాలకి దూరంగా అనిపించినప్పటికీ, వర్ణనలు వివరంగా, వాస్తవికంగా ఉండటం వల్ల ఆ పరిస్థితులని పాఠకులు అర్థం చేసుకోగలరు. కథ నొప్పి పుట్టిస్తుంది. కదిలిస్తుంది.

COMMENTS